

PRAVIDLA PRO HODNOCENÍ VÝSLEDKŮ VZDĚLÁVÁNÍ ŽÁKŮ

Základní škola Boženy Němcové Jaroměř, Husovo náměstí 352, okres Náchod

Příloha č. 1 školního řádu

Účinnost od: 1. 9. 2026

Projednáno pedagogickou radou dne: 25. 8. 2026

Schváleno školskou radou dne: 31. 8. 2026

1. Úvodní ustanovení

1. Tato pravidla jsou součástí školního řádu. Upravují zásady, způsoby a kritéria hodnocení výsledků vzdělávání a chování žáků, včetně získávání podkladů pro hodnocení a sebehodnocení žáků.
2. Pravidla vycházejí ze školského zákona, vyhlášky o základním vzdělávání a školního vzdělávacího programu školy.
3. Hodnocení vychází z posouzení míry dosažení očekávaných výstupů jednotlivých předmětů školního vzdělávacího programu. Je pedagogicky zdůvodněné, odborně správné, srozumitelné a doložitelné; respektuje individuální vzdělávací potřeby žáka a doporučení školského poradenského zařízení.
4. Hodnocení poskytuje žákovi účelnou zpětnou vazbu, podporuje jeho motivaci, odpovědnost za vlastní učení a přiměřené sebehodnocení. Je součástí výchovně-vzdělávacího procesu.

2. Zásady hodnocení

1. Vyučující seznámí žáky přiměřeně jejich věku s očekávanými výstupy, kritérii a způsoby hodnocení v předmětu, a to na začátku školního roku nebo před zahájením nového vzdělávacího celku. Zákonní zástupci mají k těmto informacím přístup prostřednictvím informačního systému školy nebo na vyžádání.
2. Při hodnocení se posuzuje zejména úroveň osvojených znalostí, dovedností a kompetencí, schopnost je používat, míra samostatnosti, kvalita a soustavnost práce a individuální pokrok žáka. Jednotlivá kritéria se uplatňují podle povahy předmětu a vyučovaného obsahu.
3. Hodnocení výsledků vzdělávání nesmí být sankcí za chování. Hodnocení chování je od hodnocení výsledků vzdělávání oddělené.
4. Při hodnocení žáků cizinců, kteří plní povinnou školní docházku v České republice, se přihlíží k úrovni znalosti českého jazyka jako k okolnosti, která ovlivňuje výkon žáka.

3. Podklady pro hodnocení, průběžné hodnocení a informování

1. Podklady pro hodnocení získává vyučující zejména soustavným pozorováním, rozhovorem se žákem, analýzou jeho práce, ústním zkoušením, písemnými pracemi, praktickými činnostmi, projekty, prezentacemi a výsledky skupinové práce. Rozsah a forma ověřování odpovídají věku žáka, povaze předmětu a individuálním potřebám žáka.
2. Žádný jednotný minimální počet známek ani jednotný podíl jednotlivých forem ověřování se nestanoví. Vyučující shromáždí za pololetí dostatečné, průkazné podklady, které umožní posoudit dosažení očekávaných výstupů. Není-li podkladů dostatek, postupuje škola podle části 9 těchto pravidel.

3. Používá-li vyučující v informačním systému číselné váhy hodnocení, seznámí s jejich významem žáky i zákonné zástupce předem. Váha vyjadřuje význam daného podkladu vzhledem k rozsahu a významu ověřovaných výstupů; výsledný stupeň na vysvědčení není prostým aritmetickým průměrem průběžných známek.
4. Plusy, mínusy, hvězdičky, lomítka, body, motivační razítka nebo jiná dílčí označení lze používat jako průběžnou zpětnou vazbu pouze tehdy, je-li předem jasné, co vyjadřují a zda a jak se promítnou do hodnocení výsledků vzdělávání. Samy o sobě nejsou klasifikačním stupněm na vysvědčení.
5. Za rozsáhlejší písemnou práci se pro účely koordinace považuje písemné ověřování plánované alespoň na 30 minut. Vyučující ji oznámí žákům zpravidla alespoň týden předem a zapíše ji do společného přehledu školy. V jedné třídě se koná zpravidla nejvýše jedna taková práce v jednom dni. Toto omezení se nevztahuje na náhradní ověřování, individuálně sjednané ověřování a nepředvídatelné organizační situace. Kratší písemná ověřování může vyučující zařazovat bez předchozího oznámení, přiměřeně věku žáků.
6. Vyučující umožní žákovi seznámit se s výsledkem hodnocení a poskytne mu přiměřenou zpětnou vazbu. Zákonní zástupci jsou o průběžných a celkových výsledcích vzdělávání informováni zejména prostřednictvím informačního systému EduPage, na třídních schůzkách a při individuálních konzultacích. Při výrazném zhoršení prospěchu nebo při riziku neprospěchu je zákonný zástupce informován bez zbytečného odkladu.
7. Vyučující vede průkazné podklady pro hodnocení. Významné písemné práce, popřípadě záznamy o jejich zadání, výsledku a hodnocení, škola uchovává alespoň do uplynutí lhůty pro přezkoumání pololetního hodnocení; je-li přezkoumání zahájeno, do jeho skončení. Další ukládání se řídí spisovým a skartačním řádem školy.

4. Způsoby hodnocení a odpovědnost za hodnocení

1. Výsledky vzdělávání na vysvědčení se hodnotí klasifikací, slovním hodnocením nebo kombinací obou způsobů. O způsobu hodnocení rozhoduje ředitel školy se souhlasem školské rady. Základním způsobem hodnocení ve škole je klasifikace, nestanoví-li ředitel školy jinak.
2. V tandemové výuce, při společně vedené výuce nebo při výuce s asistentem pedagoga se na získávání podkladů a poskytování zpětné vazby mohou podílet všichni zúčastnění pedagogičtí pracovníci. Výsledné průběžné i pololetní hodnocení stanoví vyučující předmětu určený v dokumentaci školy; před jeho stanovením projedná podklady s dalšími zapojenými pedagogickými pracovníky.
3. Stupeň prospěchu za pololetí stanoví vyučující na základě celkového posouzení míry dosažení očekávaných výstupů za hodnocené období. Přihlédne k významu a aktuálnosti podkladů, k jejich kvalitě, k soustavnosti výkonu a k individuálnímu pokroku žáka. Průběžný číselný průměr má pouze pomocnou, nikoli rozhodující povahu.

5. Klasifikace výsledků vzdělávání

Při klasifikaci se výsledky vzdělávání v jednotlivých povinných a nepovinných předmětech vyjadřují stupni:

- **1 – výborný:** Žák ovládá požadované poznatky, dovednosti a postupy uceleně a přesně, samostatně je používá, prokazuje pohotovost a zpravidla je dovede uplatnit i v nových souvislostech. Jeho práce je kvalitní a případné nedostatky jsou ojedinělé.
- **2 – chvalitebný:** Žák ovládá požadované poznatky, dovednosti a postupy v podstatě uceleně; s menšími nepřesnostmi je samostatně používá. Jeho práce je zpravidla kvalitní a drobné nedostatky dokáže s přiměřenou podporou odstranit.
- **3 – dobrý:** Žák má v požadovaných poznacích, dovednostech a postupech mezery, které podstatně

nebrání dalšímu vzdělávání. Při jejich používání potřebuje občasnou pomoc nebo vedení. Nedostatky dokáže s podporou opravit.

- **4 – dostatečný:** Žák má v požadovaných poznatcích, dovednostech a postupech závažnější mezery. Při jejich používání se dopouští podstatnějších chyb a potřebuje výraznější vedení. Nedostatky dokáže odstranit jen s pomocí.
- **5 – nedostatečný:** Žák si požadované poznatky, dovednosti a postupy neosvojil ani v základním rozsahu. Závažné nedostatky mu brání v samostatné práci a v dalším vzdělávání v předmětu; ani s pomocí je nedokáže uspokojivě odstranit.

6. Slovní a kriteriální hodnocení

1. Slovní hodnocení se zpracovává tak, aby z něho byla zřejmá úroveň vzdělání dosažená zejména ve vztahu k očekávaným výstupům předmětu, vzdělávacím a osobnostním předpokladům a věku žáka. Musí být věcné, konkrétní, srozumitelné žákovi i jeho zákonnému zástupci a opírat se o doložitelné podklady.
2. Slovní hodnocení obsahuje zejména:
 - co žák zvládl a jaké očekávané výstupy prokázal,
 - v čem žák dosahuje pokroku a jak se jeho výsledky vyvíjejí,
 - jaké obtíže nebo nedostatky se v učení projevují a v jakých situacích,
 - jak žák pracuje, jak přistupuje k plnění úkolů a nakolik pracuje samostatně,
 - okolnosti, které výkon žáka významně ovlivňují, zejména uplatňovaná podpůrná opatření,
 - doporučení konkrétních kroků pro další rozvoj, předcházení neúspěchu a překonávání obtíží.
3. Slovní hodnocení se formuluje přednostně popisným a rozvojovým způsobem. Nepoužívá se jako pouhý slovní převod klasifikačního stupně ani jako obecný hodnotící soud bez vazby na vzdělávací výsledky žáka.
4. Slovní hodnocení může být členěno podle předmětů, vzdělávacích oblastí nebo předem stanovených kritérií. Na konci prvního pololetí lze výsledky vzdělávání hodnotit souhrnně za všechny předměty. Slovní hodnocení lze použít také pro hodnocení chování žáka.
5. Doporučená struktura slovního hodnocení jednotlivého předmětu je:
 - **Dosažená úroveň a silné stránky:** co žák ovládá a v čem je úspěšný;
 - **Vývoj a pracovní přístup:** jak se žák zlepšuje, pracuje a využívá zpětnou vazbu;
 - **Oblasti dalšího rozvoje:** které znalosti či dovednosti je třeba upevnit;
 - **Doporučení:** konkrétní postupy, které žákovi pomohou v dalším období.
6. Za slovní hodnocení se považuje i hodnocení kriteriální. Při něm vyučující hodnotí míru naplnění předem stanovených a žákům známých kritérií, která vycházejí z očekávaných výstupů předmětu. Pro vyjádření míry naplnění se používají tyto úrovně:
 - **výborně zvládnuto** – žák výstup bezpečně a samostatně používá i v nových souvislostech;
 - **zvládnuto** – žák výstup zpravidla samostatně používá, ojediněle nepřesnosti dokáže opravit;
 - **částečně zvládnuto** – žák výstup prokazuje s občasnou podporou, potřebuje jej dále upevňovat;
 - **dosud nezvládnuto** – žák výstup ani s přiměřenou podporou neprokazuje v potřebném rozsahu; je nutné cílené další vedení. Konkrétní kritéria pro jednotlivé předměty stanoví vyučující v souladu se školním vzdělávacím programem a prokazatelně s nimi seznámí žáky.
7. U žáka s vývojovou poruchou učení rozhodne ředitel školy o použití slovního hodnocení na základě žádosti zákonného zástupce.
8. Vyžaduje-li právní předpis pro účely přijímacího řízení převod slovního hodnocení na klasifikaci,

škola jej na žádost zákonného zástupce provede. Vyučující navrhne stupeň odpovídající celkově dosažené úrovni podle kritérií v části 5; o převodu rozhodne ředitel školy. Převod není prostým převodem jednotlivých slovních formulací nebo mechanickým průměrováním dílčích hodnocení.

7. Hodnocení žáků se speciálními vzdělávacími potřebami a žáků nadaných

1. U žáka se speciálními vzdělávacími potřebami se hodnocení přizpůsobuje jeho vzdělávacím potřebám a uplatňovaným podpůrným opatřením. Vyučující respektuje doporučení školského poradenského zařízení, individuální vzdělávací plán, je-li zpracován, a úpravu metod, forem, obsahu, podmínek nebo očekávaných výstupů vzdělávání, byla-li stanovena.
2. Při hodnocení se volí takové formy ověřování a takový způsob zpětné vazby, které žákovi umožní prokázat úroveň dosažených výstupů bez znevýhodnění vyplývajícího z jeho speciálních vzdělávacích potřeb.
3. U nadaného nebo mimořádně nadaného žáka se hodnotí dosažení očekávaných výstupů a jeho individuální rozvoj. Škola vytváří podmínky pro rozvoj jeho nadání, včetně přiměřeně náročných rozšiřujících úkolů; nesplnění dobrovolné rozšiřující činnosti samo o sobě nemůže zhoršit hodnocení za povinný obsah předmětu.

8. Hodnocení chování a sebehodnocení

1. Při použití klasifikace se chování žáka ve škole a na akcích pořádaných školou hodnotí na vysvědčení stupni: 1 – velmi dobré, 2 – uspokojivé, 3 – neuspokojivé.
2. Hodnocení chování vyjadřuje míru dodržování pravidel slušného soužití, povinností stanovených školním řádem a pravidel bezpečného chování. Přihlíží se zejména k věku žáka, jeho rozumové a volní vyspělosti, okolnostem a míře zavinění, četnosti jednání, jeho dopadu na bezpečnost, důstojnost a práva druhých, dosavadnímu chování a snaze o nápravu.
3. Uložení napomenutí nebo důtky samo o sobě neurčuje stupeň hodnocení chování. Důvod a okolnosti uloženého opatření jsou jedním z podkladů pro individuální posouzení chování.
4. **Stupeň 1 – velmi dobré:** Žák dodržuje pravidla školního řádu a zásady slušného soužití. Případná méně závažná pochybení jsou ojedinělá; žák na ně reaguje a snaží se je napravit.
5. **Stupeň 2 – uspokojivé:** Žák se dopouští závažnějšího nebo opakovaného porušování povinností stanovených školním řádem, a to i přes předchozí pedagogická opatření. Jeho jednání může narušovat vzdělávání, bezpečnost, důstojnost osob nebo vztahy ve škole.
6. **Stupeň 3 – neuspokojivé:** Žák se dopouští zvláště závažného nebo opakovaného zaviněného porušování povinností, kterým závažně narušuje vzdělávání nebo ohrožuje bezpečnost, důstojnost či práva jiných osob.
7. Příklady jednání uvedené ve školním řádu nebo při projednání konkrétního případu mají pouze orientační význam a samy o sobě automaticky neurčují stupeň hodnocení chování.
8. Sebehodnocení je součástí vzdělávacího procesu. Učitelé vedou žáky přiměřeně jejich věku k posuzování vlastní práce, pokroku, silných stránek a oblastí, které potřebují rozvíjet. Sebehodnocení nenahrazuje hodnocení učitele.

9. Hodnocení na vysvědčení, postup do vyššího ročníku a náhradní hodnocení

1. Každé pololetí se žákovi vydává vysvědčení; za první pololetí lze vydat výpis z vysvědčení.

2. Je-li žák z výuky předmětu uvolněn, uvede se na vysvědčení „uvolněn(a)“. Nelze-li žáka hodnotit ani v náhradním termínu, uvede se „nehodnocen(a)“.
3. Celkové hodnocení na vysvědčení se vyjadřuje stupni „prospěl(a) s vyznamenáním“, „prospěl(a)“, „neprospěl(a)“ nebo „nehodnocen(a)“. Při slovním hodnocení nebo kombinaci slovního hodnocení a klasifikace škola určí odpovídající celkové hodnocení podle těchto pravidel a právních předpisů.
4. Do vyššího ročníku postupuje žák za podmínek stanovených právními předpisy. Nelze-li žáka hodnotit na konci prvního pololetí, určí ředitel školy náhradní termín tak, aby hodnocení bylo provedeno nejpozději do dvou měsíců po skončení prvního pololetí. Nelze-li žáka hodnotit na konci druhého pololetí, určí ředitel školy náhradní termín nejpozději do konce září následujícího školního roku.

10. Přezkoumání hodnocení a opravné zkoušky

1. Má-li zákonný zástupce pochybnosti o správnosti hodnocení na konci prvního nebo druhého pololetí, může požádat o přezkoumání výsledků hodnocení ve lhůtě a postupem stanovenými právními předpisy.
2. Opravné zkoušky konají žáci v případech, termínech a způsobem stanovenými právními předpisy. Jsou komisionální.
3. Složení komise, průběh komisionálního přezkoušení a opravné zkoušky se řídí právními předpisy.

11. Závěrečná ustanovení

1. Tato pravidla byla projednána pedagogickou radou dne [doplň škola] a schválena školskou radou dne [doplň škola].
2. Tato pravidla nabývají účinnosti dnem [doplň škola].

V Jaroměři dne 1. 9. 2026

.....
ředitel školy